

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010178
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4419010178.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného K. H., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a iné, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 1Pv 475/18/4404 z 20.03.2019, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 20.11.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný K. H., J. XX.XX.XXXX I. J. L., Y. G. K., W. H. Č.. XX, K. G. K. K., W. Š. Č.. XXX,

je vinný, že

dňa 22.09.2018, v čase okolo 16.00 h, v miestnom pohostinstve „Mederská Taverna“, na Ulici T. Vansovej v obci Palárikovo, okres Nové Zámky, po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol poškodeného K. L., takým spôsobom, že tohto rukami sotil, následkom čoho poškodený, v tom čase sa nachádzajúci za barovým pultom, spadol dozadu a chrbtom narazil do kovovej časti barového pultu a následne na zem, ktorým konaním spôsobil poškodenému, K. L., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. J. O., Y. J. I. Č.. XX zranenie, a to: zlomeninu 9. a 10. rebra vpravo vzadu, ktoré si u poškodeného vyžiadalo dobu liečby v trvaní od 22.09.2018 do 22.10.2018,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v znení zákona číslo 161/2018 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona), § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 20.03.2019 pod sp.zn. 1Pv/475/18/4404 obžalobu na obvineného K. H. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 22.09.2018, v čase okolo 16.00 hod., v miestnom pohostinstve „Mederská Taverna“, na Ulici T. Vansovej v obci Palárikovo, okres Nové Zámky, po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol poškodeného K. L., J. XX.XX.XXXX, G. J. O., Y. J. I. Č.. X, takým spôsobom, že sotil do neho rukami, následkom čoho poškodený, v tom čase nachádzajúci sa za barovým pultom, spadol dozadu a chrbtom narazil do kovovej časti barového pultu a potom na zem, ktorým konaním spôsobil poškodenému K. L. zranenie a to: zlomeninu 9. a 10. rebra vpravo vzadu, ktoré si u poškodeného vyžiadalo dobu liečby aj s práceneschopnosťou v trvaní od 22.09.2018 do 22.10.2018.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo žalovaného skutku a súd následne vykonal dokazovanie jeho výsluchom, výsluchom svedkov: K. L., S. G., Š. K., S. I., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný spáchanie žalovaného skutku poprel a na svoju obranu uvádzal, že poškodeného síce sotil, ale nemohol mu spôsobiť uvedené zranenia, čo si poškodený vymyslel a naračil to na neho, nakoľko si zlomil rebrá na stavbe a od neho chcel vymámiť peniaze. Vypovedal, že do uvedeného pohostinstva prišiel asi o 16.00.hod. popíjal tam s kamarátmi, ale z domu si zobral iba 5,- Eur. Do krčmy vošiel kamarát G., ktorého požiadal, aby mu zobral kolo s tým, že mu peniaze potom vráti. Poškodený však z ničoho nič začal spoza pultu vykrikovať, že je žobrák a cigáň, pretože nemá ani na pivo. Obžalovaný najskôr ani nevedel, či to hovorí jemu, ale keďže sa všetci na neho pozerali, zišiel z barovej stoličky, pristúpil k baru, za ktorým stál poškodený a pýtal sa ho, či to myslí vážne. Poškodený k nemu priskočil, ruku mal omotanú utierkou, priblížil sa k nemu, urobil pohyb rukou, ako by ho chcel napadnúť, obžalovaný ho preto odstrčil, avšak nie silno. Poškodený sa po tomto jeho sotení otočil asi o 250 stupňov a vyskočil na pult, preto vôbec nechápe, ako mohol tak spadnúť. Poškodený sa potom s ním chcel dohodnúť, ale obžalovaný sa dozvedel od ľudí, že poškodený si zranenie spôsobil na stavbe. Poškodený chcel ale stále viac peňazí, nakoniec v októbri mu volala priateľka poškodeného a chcela 2.500,- Eur s tým, že inak ho dajú zatvoriť, pretože vedia, že je v podmienke. Obžalovaný tiež tvrdil, že poškodený síce spadol na zem, ale rukami dopredu, ktorými sa zadržal od zeme. Uvádzal ďalej, že skutočnosť, že poškodený si mal zranenie spôsobiť na stavbe, mu povedal S. I., iné osoby uviesť nevedel a tento mu to povedal v septembri, asi tri alebo štyri dni potom, ako sa toto stalo. Tiež vypovedal, že za celý deň vypil tri - štyri pívá a tri - štyri vodky. Podľa vyjadrenia obžalovaného poškodeného sotil do hrude oboma rukami, obžalovaný spadol na zem, začal kričať, obžalovaný odtiaľ odišiel preč a poškodený čapoval ďalej. Podľa vyjadrenia obžalovaného bol poškodený opitý.

Obžalovaný v prípravnom konaní rozdielne neuvádzal, že poškodený ho chcel napadnúť rukou omotanou v utierke a rovnako vtedy nevypovedal ani o tom, že poškodený sa otočil o 250 stupňov ako ani to, že sa hodil na barový pult. Naopak tvrdil vtedy, že poškodený narazil do pultu.

Obžalovaný zistené rozpory vysvetľoval tým, že on uvedené skutočnosti policajtky hovoril.

Poškodený K. L. v procesnom postavení svedka na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v pohostinstve pracoval na dohodu. Do pohostinstva prišiel aj obžalovaný, ktorý bol pod vplyvom alkoholu, neskôr začal byť arogantný a poškodený mu povedal, že mu na sekeru nenaleje. Obžalovaný na neho začal vykrikovať, potom prišiel za ním za pult a sotil ho tak, že sa pravou zadnou časťou chrbta udrel o kovový roh výčapného pultu, spadol potom na zem. Jeden zákazník volal políciu, pretože sa nevedel postaviť, následne sa mu podarilo sadnúť a sedel na zemi až do príchodu polície. Poškodený tvrdil, že potom, ako ho obžalovaný sotil, sa žiadnym spôsobom neotočil, stál oproti obžalovanému tak polobokom a keď ho sotil, poškodený narazil do toho pultu a spadol na zem. Poškodený vypovedal, že obžalovanému nenadával a rovnako ho nechcel ani napadnúť, neurobil žiadny taký pohyb a sotenie obžalovaného označil za nečakané. Poškodený potvrdil, že v ten deň požil jedno alebo dve pívá. Rovnako uviedol, že pred dňom 22.09.2018 mal úraz, ale to bolo 18.12.2017, kedy spadol z lešenia, mal úraz ramena a narazené dve rebrá vpredu. Tiež potvrdil, že mal záujem sa s obžalovaným mimosúdne dohodnúť a žiadal od neho finančné vyrovnanie 2.000,- Eur, a to za bodové ohodnotenie zranení a dva mesiace

po 800,- Eur, ktoré mal zarábať vtedy v novo mu prisľúbenej práci, do ktorej kvôli zraneniu nemohol nastúpiť. Tiež vysvetlil, že pred sotením stál pred pultom asi vo vzdialenosti 20 cm, pult je vysoký 85 cm, poškodený je vysoký 176 cm a mal zlomené 9. a 10. rebro.

Svedok S. G. vypovedal, že v pohostinstve pred tým, ako vyšiel von s nápojom, zaregistroval, že obžalovaný a poškodený sa na niečom dohadovali, avšak nič bližšie o tom nevie, pretože sa o to nezaujímal. Keď sa vrátil naspäť, pri dverách stretol obžalovaného a barman ležal na zemi v časti, kde je barový pult, okolo neho bolo viac ľudí, od ktorých sa dozvedel iba to, že sa to medzi obžalovaným a barmanom zbehlo veľmi rýchlo, pričom barman vykazoval znaky požitia alkoholu. Svedok poprel, že by obžalovaný od neho žiadal, aby mu kúpil alkohol.

Svedok Š. K. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že sedel pri bare a počul, ako barman povedal obžalovanému, že je cigáň a nemá ani na pivo. Následne videl, ako obžalovaný barmana sotil a ten až vyskočil na barový pult, potom spadol na zem a kričal, hoci to vôbec nevyzeralo vážne. Tvrdil, že od miesta konfliktu bol vzdialený asi pol metra, ale všetko dobre nevidel, inak by sa musel veľmi nahnúť za pult.

Súd na návrh prokurátora prečítal výpoveď tohto svedka z prípravného konania, kedy rozdielne vo vzťahu k samotnému soteniu poškodeného obžalovaným uvádzal iba to, že obžalovaný sotil poškodeného, ktorý sa udrel o plechový bar, spadol na zem a teda neuvádzal, že by sa poškodený hodil na barový pult.

Svedok k zistenému rozporu uviedol, že ho to nenapadlo a nevedel, že je to dôležité.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj svedka S. I., ktorý sa na hlavné pojednávanie dostavil bez predvolania na základe iniciatívy obžalovaného. Tento vypovedal, že v rozhodnom čase v krčme nebol, len sa neskôr dozvedel z dediny, že malo dôjsť k nejakej výtržnosti medzi obžalovaným a barmanom, čo sa dozvedel od kamarátov a s obžalovaným sa o tom vôbec nerozprával. Tvrdil, že videl v septembri predtým, ako sa mal stať incident v krčme medzi obžalovaným a poškodeným, keď pracoval u jednej pani v záhrade, že poškodený pracoval na stavbe na susednom pozemku, dvíhali tam pomúrnicu, svedok zaregistroval nejaký buchot a výkrik a videl poškodeného na zemi a kamaráti ho voľakde brali. O tom páde poškodeného povedal obžalovanému predtým, ako sa stal incident v krčme.

Súd prečítal výpoveď svedka z prípravného konania, kedy vypovedal, že o incidente medzi obžalovaným a poškodeným mu rozprával obžalovaný s tým, že dňa 22.09.2018 mu poškodený mal nadávať do cigánov, že nemá na pivo, obžalovaný potom do poškodeného drgol a poškodený padol a vraj mal zlomené rebro. Podľa vtedajšieho vyjadrenia svedka toto na vlastné oči nevidel a nevedel uviesť ani to, z akého dôvodu ho obžalovaný uviedol ako svedka. Svedok vtedy nevypovedal o tom, že mal vidieť poškodeného spadnúť na stavbu.

Svedok nevedel tieto rozpory náležite vysvetliť a tvrdil, že teraz vie, že obžalovaný ho navrhol vypočuť ako svedka preto, že ten barman spadol z rebríka, ale nevedel uviesť, kedy mu obžalovaný povedal, že ho kvôli tomu navrhol ako svedka, keďže je zjavné, že pri svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 24.02.201 to ešte nevedel.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul znalca S. K. A. K., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, ktorý zotrval na písomnom znaleckom posudku, v ktorého záveroch skonštatoval, že poškodený dňa 22.09.2018 utrpel zlomeninu 9. a 10. rebra vpravo vzadu, pričom za predmet, ktorým mohla byť uvedená zlomenina spôsobená označil predmet tupo-obľý až tupo-hrnatý o menšej kontaktnej ploche a ktorým mohla byť aj oblá hrana okraja barového pultu, ako vypovedal poškodený. Intenzita pôsobeného násillia bola väčšia až veľká, keďže došlo k zlomenine rebier, avšak nebola až taká veľká, aby došlo aj k posunu kostných úlomkov. Podľa znaleckého posudku si uvedené zranenie vyžaduje štandardne dobu liečby 4 až 6 týždňov, u poškodeného doba liečby trvala od 22.09.2018 do 22.10.2018, t.j. 30 dní, čo je v súlade so všeobecne trvajúcou dobou liečby.

Znalec doplnil, že zo zdravotnej dokumentácie poškodeného nezistil zranenie staršieho dáta, takú informáciu nedostal a zranenie, ktoré posudzoval, bolo akútne, t.j. čerstvé z uvedeného dňa. Tiež vysvetlil, z akého dôvodu nemuselo dôjsť u poškodeného k vzniku krvného výronu z hľadiska vonkajších prejavov, pričom však lekári v mnohých prípadoch odreniny a krvné výrony nezaznamenávajú, pretože nie sú pre stanovenie liečby rozhodujúce a pre klinického lekára dôležité. Rovnako uviedol, že v prípade, ak ide o zlomeninu staršieho dáta, táto skutočnosť sa v zdravotnej dokumentácii konštatuje, čo však v danom prípade nebolo uvedené. Tiež vysvetlil, že na RTG snímku nie je možné rozlíšiť, či je zlomenina staršia z hľadiska niekoľkých hodín, avšak je to možné, ak je staršia rádovo niekoľko dní, nakoľko

v procese hojenia sa vytvára kalus, keď sa vytvára najskôr väzivo, ktoré postupne vyzrieva a dá sa rozoznať na RTG snímku. Uvedený kalus je podľa znalca po piatich až siedmich dňoch viditeľný. Znalec tiež uviedol, že aj podľa sfarbenia podliatin je možné orientačne tiež určiť čas vzniku zlomeniny.

Z listinných dôkazov súd poukazuje predovšetkým na lekárske správy z ošetrenia zranenia poškodeného, dokumentujúce diagnostikovanie predmetnej zlomeniny rebier u poškodeného už dňa 22.09.2018 v čase o 18.07. hod.

Vykonaným vyššie opísaným dokazovaním, vyhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach a v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávania, ktoré konajúcejmu súdu umožňujú pozorovať jednotlivé vypovedajúce osoby a ich reakcie na položené otázky, súd dospel k záveru, že obžaloba bola na obžalovaného podaná dôvodne a tento sa žalovaného skutku dopustil.

Obžalovaný ani nepopieral, že poškodeného sotil, a to ako reakciu na jeho slovné urážky, ale bránil sa tým, že toto sotenie nebolo silné, ale naopak, poškodený sa sám až hodil na výčapný pult, otočil sa a keď padal, spadol smerom dopredu a rukami zabránil svojmu dopadu na zem. Snažil sa súd presvedčiť, že poškodený tento konflikt s ním využil, aby od neho vylákal peniaze za zranenie, ktoré si spôsobil pred tým pri práci na stavbe. Za týmto účelom obhajoba navrhovala na hlavnom pojednávaní aj svedkov S. N., Z. Q., S. Y. M. Z. N..

Uvedená obrana obžalovaného pre súd vyznela nevierohodne ako motivovaná snahou obžalovaného vyvinieť sa z následkov ním spáchaného trestného činu, nakoľko bola v plnom rozsahu vyvrátená na hlavnom pojednávaní vykonaným dôkazmi. Z tohto hľadiska súd posudzoval aj čas prednesenia tejto konkrétnej obrany obžalovaným, keďže tento v prípravnom konaní vo svojej výpovedi vôbec neuvádzal ním na hlavnom pojednávaní tvrdý fakt, že poškodený sa mal po jeho sotení hodiť na výčapný pult, ako ani to, že poškodený mal predmetné, dňa 22.09.2018 u neho zistené zranenia, utrpieť v inom čase, a to predchádzajúcim tomuto ich vzájomnému konfliktu, a za iných okolností. Obranu obžalovaného nebolo možné vyhodnotiť ako vierohodnú ani v nadväznosti na výpovede svedkov G. M. K.. Svedok G. totiž konflikt obžalovaného s poškodeným vôbec nevidel a dokonca ani nepotvrdil výpoveď obžalovaného v tej časti, že tohto svedka žiadal, aby mu kúpil alkohol. Svedok K. na hlavnom pojednávaní uvádzal také detaily priebehu konfliktu obžalovaného s poškodeným, ktoré síce zodpovedali výpovedi obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ale súdu neunikla skutočnosť, že tento svedok uvedené skutočnosti neuvádzal v prípravnom konaní rovnako, ako ich neuvádzal v prípravnom konaní ani obžalovaný. Tento svedok však ani na hlavnom pojednávaní neuviedol, že poškodený sa mal po sotení obžalovaným otočiť a snaha obžalovaného formou neprípustnej otázky na svedka tohto na hlavnom pojednávaní na uvedenie tejto skutočnosti nabádať, viedla súd k záveru o nevierohodnosti výpovedi svedka K., zjavne ovplyvnenej jeho komunikáciou s obžalovaným o priebehu incidentu a s cieľom pomôcť obžalovanému vyvinieť sa z trestnoprávnej zodpovednosti.

Obžalovaného naproti tomu zo spáchania predmetného skutku v plnom rozsahu usvedčoval práve poškodený K. L., ktorý zhodne ako v prípravnom konaní opísal spôsob útoku obžalovaného na neho potom, ako mu odmietol v pohostinstve naliať alkoholický nápoj bez zaplatenia. Poškodený nielenže poprel, že by akýmkoľvek spôsobom simuloval vznik zranenia ako následok prudkého sotenia ho obžalovaným, v dôsledku čoho si zadnú časť chrbta vpravo narazil na hranu výčapného pultu a následne spadol na zem, ale tiež i to, že by si toto zranenie spôsobil pred týmto incidentom na stavbe tak, ako túto skutočnosť prezentoval obžalovaný. Navyiac, výpoveď poškodeného nebola jediným obžalovaného usvedčujúcim dôkazom, pretože s výpoveďou poškodeného z hľadiska opisu mechanizmu vzniku zranení, diagnostikovaných u neho bezprostredne po útoku pri lekárskom ošetrení, korešpondovali v plnom rozsahu aj závery znaleckého posudku znalca S. K. A.. Znalec disponujúci údajmi o charaktere predmetu, ktorým bolo zranenie poškodeného spôsobené, poškodeným opísaný spôsob vzniku zranenia označil za možný s tým, že aj intenzitu použitého násillia vyhodnotil ako väčšiu až veľkú, keďže došlo k vzniku zlomeniny rebier. Vo vzťahu ku konkrétnym obhajobným tvrdeniam obžalovaného znalec rovnako uviedol, že zranenie poškodeného posudzoval ako zranenie čerstvé, t.j. z uvedeného dňa, pričom z popisu RTG snímok poškodeného zo dňa 22.09.2018, ako aj z 24.09.2019 nezistil, že by tieto boli opisované ako zlomeniny staršieho dáta, ktorá skutočnosť by nevyhnutne v ich popise inak musela byť uvedená. V nadväznosti na snahu obžalovaného vznik zranenia poškodeného pripísať jeho údajnému úrazu na stavbe, súd osobitne poukazuje na vysvetlenie znalca, že na RTG snímku nie je možné rozlíšiť,

či je zlomenina staršia z hľadiska niekoľkých hodín, ale je to možné, ak by mala byť staršia rádovo niekoľko dní. Samotný obžalovaný pritom vo vzťahu ku konkrétnym návrhom na vypočutie ďalších svedkov uviedol, že títo majú disponovať informáciou o tom, že poškodený zlomeninu utrpel týždeň alebo dva pre ich vzájomným konfliktom dňa 22.09.2018. Práve s poukazom na odborne presvedčivé vysvetlenie znalca S.. A. na hlavnom pojednávaní bolo toto tvrdenie obžalovaného vyvrátené. Navyac, túto skutočnosť v podstate nepotvrdil ani svedok S. I., ktorého súd na hlavnom pojednávaní vypočul a ktorá výpoveď pre jej absolútnu zmätočnosť v podstate ani nemá žiadnu dôkaznú hodnotu. Navyac, tento svedok v prípravnom konaní, hoc navrhnutý obžalovaným, tvrdil, že vôbec nevie, z akého dôvodu ho obžalovaný ako svedka navrhol vypočuť a až na hlavnom pojednávaní sa snažil (hoc pre súd absolútne nepresvedčivo) potvrdiť verziu obžalovaného o inom pôvode zranenia poškodeného. Keďže táto obhajobná verzia obžalovaného bola v plnom rozsahu vyvrátená práve znaleckým posudkom, súd na hlavnom pojednávaní nepovažoval za potrebné vypočúvať k tejto skutočnosti ďalších obžalovaným navrhovaných svedkov, a to aj v nadväznosti na vyššie už citované obžalovaným uvádzané konkrétne dôvody vypočutia týchto svedkov. Z tohto dôvodu súd tieto návrhy na doplnenie dokazovania odmietol.

Vo vzťahu k charakteru obžalovaným spôsobených zranení a doby ich liečenia súd poukazuje už na vyššie spomínaný znalecký posudok z odboru zdravotníctva a tiež aj na lekárske správy z ošetrovania poškodeného s tým, že tieto zranenia spĺňajú kritériá ublíženia na zdraví podľa § 123 odsek 2 Trestného zákona.

S poukazom na uvedené závery súd uznal obžalovaného vinným tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd súčasne dospel k záveru, že obžalovaný uvedeným protiprávnym konaním naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona tak z hľadiska subjektu, subjektívnej stránky, objektu i objektívnej stránky, pretože úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmov, chránených Trestným zákonom, ktorými je záujem na ochrane života a zdravia ľudí a tiež záujem na ochrane riadneho občianskeho spolunažívania tak, že inému úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkami jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Záonné znaky predmetných prečinov naplnil obžalovaný aj po stránke materiálnej, pretože jeho závažnosť rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je určená predovšetkým spôsobom vykonania činu (intenzitou ním voči telesnej integrite poškodeného použitého násilia) a jeho následky (vo sfére poškodenia zdravia poškodeného), okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný (fyzický útok obžalovaného ako reakcia výlučne na verbálnu provokáciu poškodeného), mieru zavinenia obžalovaného a jeho pohnútku. Súd skutok kvalifikoval podľa Trestného zákona účinného v čase jeho spáchania, nakoľko dospel k záveru, že neskorší Trestný zákon nie je pre obžalovaného priaznivejší.

K osobe obžalovaného súd zistil, že tento nemá v evidencii priestupkov evidovaný postih za priestupok. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa v minulosti opakovane dopustil trestnej činnosti rôzneho druhu. Vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/114/2002 (pre trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa §20 k 247 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a iné) a vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/19/2005 (pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.) sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/186/2011, právoplatným dňa 26.11.2011, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 10 mesiacov s podmieneným dokladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky. Súd následne uznesením z 14.08.2014 rozhodol o nariadení výkonu tohto trestu s tým, že obžalovaného na jeho výkon zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, ktorý vykonal dňa 12.08.2015. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 0T/93/2013 z 25.10.2013, právoplatným dňa 20.03.2014 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 4To/9/2014 z 20.03.2014, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, ktorý vykonal dňa 12.10.2014. Obžalovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/78/2015 z 28.11.2016, právoplatným dňa

24.05.2017 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/19/2017, a to za spáchanie prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 10 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 30 mesiacov, ktorá skúšobná doba u obžalovaného uplynula až dňa 24.11.2019. Údaj o údajnom osvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia, uvedený v odpise z registra trestov, je tak zjavne nesprávny a v rozpore s obsahom na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu, náprava ktorej skutočnosti už bola avizovaná registru trestov GP SR. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný žalovaný skutok v prejednávanej veci spáchal v skúšobnej dobe tohto posledného jeho podmieneného odsúdenia.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale zistil u neho priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Súd obžalovanému ukladal úhrnný trest podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, pričom najprísnejšie trestným zo zbierajúcich sa trestných činov je prečin podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 0 až 3 roky, pričom pri prečine podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona je základná sadzba trestu odňatia slobody 6 mesiacov až 2 roky. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistených priťažujúcich okolností a pri absencii okolností poľahčujúcich zvýšil podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona a postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. na 16 mesiacov. Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na samej dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov, a to ako trest odňatia slobody nepodmienečný s poukazom na spáchanie žalovaných prečinov obžalovaným v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za predchádzajúci ním spáchaný úmyselný prečin (§ 49 odsek 2 Trestného zákona). Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním prečinov bol vo výkone trestu odňatia slobody, uloženého mu za úmyselný trestný čin, súd ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd je toho názoru, že u obžalovaného splní účel trestu trest uvedeného druhu a výmery a tento súčasne reflektuje aj doterajší spôsob života obžalovaného, ktorý sa aj v minulosti dostal do rozporu so spoločnosťou akceptovanými a právnym poriadkom upravenými normami správania sa, keďže sa v prejednávanej veci dopustil trestnej činnosti už siedmykrát a je zrejmé, že ani doteraz ním vykonané, aj nepodmienečné tresty odňatia slobody a naposledy ani výchovný trest, nespojený bezprostredne s obmedzením jeho osobnej slobody, nevedli u neho k náprave a nezabránili mu v spáchaní skutku, pre ktorý je aktuálne trestne stíhaný.

Poškodený K. L. sa síce na hlavnom pojednávaní v rámci postupu podľa § 256 odsek 2 Trestného poriadku vyjadril, že uplatňuje nárok na náhradu škody vo výške 1.000,- Eur z titulu bolestného a toho, že nemohol chodiť do práce, pričom súdu predložil aj bodové ohodnotenie jeho zranení, takto ním uplatnený nárok nemožno však považovať za uplatnený riadne a včas, nakoľko tento neuplatnil v súlade s ust. 46 odsek 3 Trestného poriadku už v prípravnom konaní najneskôr do skončenia vyšetrovania. Z toho dôvodu súd o nároku poškodeného ako neuplatnenom včas a riadne vôbec nerozhodoval a preto v tomto smere ani nebol povinný vykonávať žiadne ďalšie dokazovanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).